

לְקוּיֵי הַלְכוּת

מִתְרַגֵּם וּמְפָרֵשׁ

אֲרַח חַיִּים

ספר

לקוטי הלכות

על

שלחן ערוך ארח חיים

חלק שני

מאת הרב הגאון הצדיק בוצינא קדישא איש חי רב פעלים מורנו ורבנו
הרב נתן זצוק"ל תלמיד מבהק לאדמו"ר הרב האמת הגאון הקדוש
האמתי גמל נביע מקור חכמה אור ישראל וקדושו מורנו ורבנו הרב
רבי נחמן זצוק"ל בעל המחבר ספרי לקוטי מוהר"ן הקדושים ושאר ספרים.

והחבור הנה נעשה על-פי פקדתי רבו הגאון הנ"ל לבאר ולחדש בכל הלכה משלחן
ערוך למצא סמך וטעם בכל הלכה בדרך חכמת האמת ומוסר השכל ועצות
נפלאות ונוראות והתחזקות עצום ונשגב עד אין סוף ואין תכלית שיתחזק כל
אדם להתקרב לה' יתברך בכל דרגא ודרגא מפל מקום שהוא, יהיה מי שיהיה.
וכלם מיסודים על אדני פו. וכל החבורים מהגאון החסיד הנ"ל נעתקו ונקבצו יחד
על-ידי תלמידו הרב המאור הגדול מוהר"נ"ת הנ"ל.

לזכרון עולם בהיכל ה'
ולעילוי נשמת

רבי ישראל בער אודסר
בן אייזיק שלמה

זכותו יגן עלינו אמן

כל הזכויות שמורות © אמת ואמונה

France
06-61963858
01-43738240

ישראל
02-9998159
050-6682044

הודפס בירושלים עיה"ק תשס"ז

SHMUEL MOSHE KREMER

Author Of Mayanim B'Nechalim

President, Talmud Tora BRESLOV

Rosh Kollel OR HANELAM

8 Yochanan Mizrahi St. Tel: 972-2-5829514

JERUSALEM

שמואל משה קרמר

מח"ס מעיינים בנחלים

נשיא תלמוד תורה ברסלב ירושלים

ור"כ אור הנעלם ברסלב

רח' יוחנן מזרחי 8, טל: 02-5829514

ע"ה"ק ירושלים תוכבי"א

בס"ד, ח"י מנחם אב תשס"ח

שמחתי באומרים לי כי הגני אברכים יקרים, בעלי עמותת 'אמת ואמונה', לקחו על עצמם מלאכת קודש להדפיס מחדש את כל ספרי "לקוטי הלכות" לגאון עוזנו מוהרנ"ת זיע"א בהידור רב ובשילוב תרגום כל המילות הארמיות המופיעות בספרים, לטובת ההוגים בה אשר אינם בקיאים בלשון זה, כמעשיהם בראשונה, בספר הקדוש לקוטי מוהר"ן, כן מעשיהם בשניה, וכבר הדפסו חלק ראשון בשנה שעברה וכעת עומדים להוציא לאור חלק שני.

כן הוסיפו מאות ואלפי מראי מקומות חדשים לפסוקי התנ"ך ולדברי חז"ל וזוהר הקדוש ותיקונים ולספרי האר"י הקדוש המובאים בספרים, וכן תיקנו הרבה מראי מקומות שגויים שנדפסו לאחרונה על ידי מדפיסים שונים.

עוד מרגינתא טבא קבעו בה, אשר ליקטו מספרי "אוצר היראה" להרה"ק מוהר"ן מטשערין זיע"א, העצות לפי סדר ההלכות והדפיסוהו בסוף כל כרך, למען יוכלו ההוגים בספר להוציא מכל הלכה את ה'למעשה', ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים.

הנה אומר לפעולה טובה יישר ואף ידי תיכון עמם לחזקם ולאמצם להתגבר על כל המכשולים והמונעים וכשם שזכו להתחיל כן יזכו לסיים מתוך נחת והרחבה ברוחניות ובגשמיות.

כ"ד הכותב לכבוד רביה"ק ואנשיו

שמעון אלתר

הלכות משא ומתן

הלכה א

הוא בחינת ממון דקדושה, שהוא בחינת שם ונפש, בחינת שם ה' כנ"ל, וכלל ממון עכו"ם [גוים] הוא ממון דסטררא אחרא [של הצד האחר (צד הטמאה)], שהיא בחינת עבודה זרה ממש, בחינת שם אלהים אחרים כנ"ל.

ועתה מבאר היטב מה שאסרו רבותינו ז"ל (סנהדרין דף סג ע"ב) להשתתף עם עכו"ם [גוים] משום ושם אלהים אחרים לא תזכירו וכו', כי בודאי עובר על ושם אלהים אחרים וכו' כשמשתתף עם העכו"ם [הגוים], כי שרש הנפשות בעשירות, וכשמשתתף עם העכו"ם [הגוי], נמצא שמקשר נפשו ונפש העכו"ם [הגוי] חס ושלום ביחד, שיהיו שניהם משרשים ביחד בממון אחד, אשר שם שרש הנפשות כנ"ל, ועל-כן בודאי עובר על ושם אלהים אחרים וכו', כי נפש וממון עכו"ם [הגוי], שהוא שרש נפשו, הוא שם אלהים אחרים, וצא תאמר לו, ואין לו להתחבר עם ממון ישראל, שהוא בחינת שם ונפש ישראל אשר משתף בו שם ה'.

וזה שאמרו רבותינו ז"ל שמא יתחייב לו שבועה, כי שבועה דקדושה הוא בחינת שם ה', כמו שכתוב (שמות כ ז) לא תשא את שם ה' וכו', (ויקרא יט יב) ולא תשבועו בשמי וכו', ועל-כן בכל מקום שיש הכחשה בין שני אנשים ואין יודעים

אחר-כך ילך לעסקיו וכו', ואסור להשתתף עם עכו"ם [גוים] שמא יתחייב לו שבועה, ועובר משום (שמות כג יג) ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על וכו', (שלחן ערוך אר"ח חיים סימן קנז).

הענין כי מבאר בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א סימן ט) ששרש הנפשות הוא בעשירות, ועקר הגדלת השם והנפש הוא על-ידי עשירות דקדושה, כי עשירות דקדושה גבה מאד, עין שם. נמצא שהממון דקדושה, שהוא ממון ישראל, הוא בחינת שם ונפש, ושם ונפש ישראל הוא בחינת שם ה', כי שמו משתף בשמנו (רש"י והושע ז ט), וזה בחינת נשאת ונתת באמונה, באמונה דיקא [מדק]. כי אמונה הוא בחינת שם ה', בחינת (זכריה יד ט) ה' אחד ושמו אחד, שזה עקר אמונה, על-כן צריך לעשות משא ומתן באמונה, כי שם שרש בחינת המשא ומתן, בתוך בחינת אמונה, שהוא בחינת שם ה', כי המשא ומתן והעשירות הוא בחינת שם כנ"ל, (קהלת ז יד) ואת זה לעמת זה עשה האלהים, כי ממון דסטררא אחרא [של הצד האחר (צד הטמאה)] הוא בהפך, כי הוא בבחינת שם אלהים אחרים, כי כל עבודות זרות תחובים בממון, כמו שאמר רבנו ז"ל במקום אחר (לקוטי מוהר"ן חלק א סימן כג), וכלל ממון ישראל

הלכה ב

אחר שיצא מבית הכנסת ילך לבית המדרש וכו' ללמוד וכו' (שלחן ערוך ארח חיים סימן קנח). וזה כבר מבאר לעיל [למעלה] (הלכות קריאת התורה הלכה א) כי צריך ללמוד אחר התפלה כדי לקנות חיים וכו', ואחר-כך ילך אל המשא ומתן, פי (אבות פ"ק ב משנה ב) כל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עון, ויזהר שלא יזכיר שם שמים לבטלה וכו', (שלחן ערוך ארח חיים סימן קנ"ו).

כי צריך לעשות משא ומתן אחר הלמוד כדי לתת נחא [מנוחה] להמחין, שלא יהיו מתנגעין, כמו שאמר רבנו בפרוש (לקוטי מוהר"ו חלק א סימן לה) שמשא ומתן הוא בחינת שנה, שהוא נחא [מנוחה] להמחין, כי צריך לתת דוקא נחא [מנוחה] להמחין כשמתנגעין, כדי שלא יהיה בחינת רבוי אור גורם שבירת כלים, כי כשחושב הרבה בשכלו ואינו נותן להם נחא [מנוחה], אזי אין המח, שהוא כלי השכל, יכול לקבל רב אור השכל, ואז נתקלקל מחו לגמרי, ויכול לצאת משכלו, וזה בחינת כל תורה שאין וכו' סופה בטלה, כי בא לבחינת בטול, כי אין הפלים יכולים לקבל רב עסק התורה, והרבוי אור גורם שבירת כלים, ואזי יוצא השכל מן הצמצום, ואזי נתבטל לגמרי, ואזי נתקלקל ונפל מחו לגמרי, כי עקר קיום המחין כשיכולין לקבל השכל ולצמצמו בתוכו, וזהו סופה בטלה וגוררת עון, כי כשהשכל נסתלק לבחינת בטול, מחמת שבירת הכלי, על-ידי רבוי אור, אזי מזה נתהוה

למי מגיע הממון, אז מטילים ביניהם שבועה, והשבועה מבררת האמת למי מגיע הממון, כי השבועה היא בחינת שם ה', שהוא בחינת שרש הממון, שהוא בחינת שם כנ"ל, על-כן על-ידי השבועה מתברר היטב למי שיך הממון, מאחר שהוא שרש הממון, כי שם, בשרשו, בודאי מברך היטב ממונו של כל אחד ואחד, ואין אחד יכול לגע שם בשל חברו כלום, ועל-כן חששו רבותינו ז"ל שמה יתחייב לו העובד כוכבים [הגוי] שבועה, כי הוא מלתא דשכיחא [דבר מצוי] וקרוב לודאי, כי עפ"ם [הגויים] הם מלאים שקר במשא ומתן, כי ממנום, שהוא ממון דסטרא אחרא [של הצד האחר (צד הטמאה)], נלקח משם, מבחינת שקר, שהוא עבודה זרה, שהוא בחינת שקר, ועל-כן הם חשודים תמיד על שקר, כמו שכתוב (תהלים קמד ח) אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר, ועל-כן בודאי יתחייב לו העובד כוכבים [הגוי] שבועה שלהם, שהוא בחינת אלהים אחרים, כי משם שרש ממנום, מבחינת עבודה זרה, מבחינת שם אלהים אחרים, שהוא בחינת שבועת שקר שלהם, ועל-כן אסור לישראל להשתתף עמו, כי ממון ישראל הוא ממון דקדשה, שהוא בחינת שרש שמו ונפשו אשר משתף בו שם ה' כנ"ל.

וע"ן (לקוטי מוהר"ו חלק א סימן נט) במאמר המתחיל 'מי שרוצה לקרב בני-אדם לה' יתברך וכו', מה שכתוב שם על פסוק (ישעיה נ"ה) ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם וכו', שם מבאר היטב הקדמה זו, שהממון הוא בחינת שם ונפש כנ"ל:

ועל־כן אמרו רבותינו ז"ל (נדרימ דף ז ע"ב) כל מקום שהזכרת שם שמים מצויה מיתה מצויה. כי היא הפך קריאת החיים ואריכת ימים הנ"ל. כי זה נעשה דוקא על־ידי המדות והכלים שנעשין על־ידי עסק התורה כנ"ל, והזכרת שם שמים לבטלה היא הפך מזה כנ"ל ועל־כן בשעת המשא ומתן שהוא כדי לשמור הכלים שלא יתקלקלו כנ"ל צריך לזהר אז מהזכרת שם שמים לבטלה שהיא פגם וקלקול הכלים כנ"ל:

הלכות משא ומתן הלכה ג לא נודע לנו אייה:

הלכה ד

ענין משא ומתן. יזהר מלהשתתף עם העכורים [הגויים] וכו' משום (שמות כג יג) ושם וכו' לא תזכירו לא ישמע. (פמבאר שם בארח חיים סימן קנו):

על־פי התורה 'ויהי אחר הדברים האלה' וכו' (לקוטי מוהר"ן חלק א) בסימן עו, עין שם כל התורה. מבאר משם שהסתכלות הוא בחינת אור הישר ואור החוזר וכו'. וזה בחינת (תהלים קלח ו) כי רם ה' ושפל יראה וגבה ממרחק יידע וכו', ועל־ידי ההסתכלות נעשה כלי, דהינו [כלומר] גבול וזמן. כי קדם שרואה הדבר הוא בלא גבול. ועל־ידי ההסתכלות שרואה הדבר ונחקק בדעתו על־ידי זה נעשה לו גבול וכו'. וזה בחינת מעלת הבטחון, כי הבטחון הוא בחינת הסתכלות, בחינת (תהלים קמה טו) עיני כל אליה ישברו.

הקלפות, כמובא, וזהו וגורת עון, וכנראה בחוש [בחושים הגשמיים, כלומר במציאות היומיומית], כי כשהמח נתנגע מאד ואינו נותן לו שום נחא [מנוחה], אזי יוכל להתעכר ולהתקלקל לגמרי, ועל־ידי הבטול הדעת יכול חס ושלום לגרו עוון על־ידי זה.

וזה שהזכירו רבותינו ז"ל (סנהדרין דף סג ע"ב) על המשא ומתן שיזהר שלא יזכיר שם שמים לבטלה, כמו שכתבו בשלחן ערוך אסור זה אצל המשא ומתן, כי אסור הזכרת שם שמים לבטלה הוא גם־כן בחינה זו, כי כשמזכירין שם שמים נמצא שקורין אותו יתברך כביכול [לו היה אפשר לומר כן], שהוא חי החיים, וכמו שכתוב שם, על־כן אין להזכיר שם שמים כי אם בתורה ותפלה, שאז יש כלים ומדות לקבל החיים, ואף שהשם בעצמו הוא בחינת מדות, כמו שכתוב שם, אף־על־פי־כן זה ידוע כי יש כלים לכלים וצמצום לצמצום, ומה שנחשב לכלי בבחינה עליונה, עדין בבחינה התחתונה היא בחינת אור פשוט, בלי כלי, וצריך לעשות צמצום וכלי אחר לקבלו, ועל־כן אסור להזכיר שם שמים לבדו כי אם בתורה ותפלה, ששאר התבות נעשין כלי לקבל האור כנ"ל, אבל כשמזכירין שם שמים לבטלה, בלא תורה ותפלה, אזי היא בחינת רבוי השמן גורם לכבוי הנר.

ועל־כן חמור יותר הזכרת שם שמים לבטלה מברכה לבטלה כנ"ל, וזה בחינת שם שמים לבטלה בחינת סופה בטלה הנ"ל, שגורם בטול הנ"ל, הינו [זהו] קלקול הכלים כנ"ל,